

ת"פ 10046/05/13 - מדינת ישראל נגד אהובה וייסמן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

13 דצמבר 2015

ת"פ 10046-05-13 מדינת ישראל נ'

וייסמן

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אהובה וייסמן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אלכסנדרה קרא, מתמחה רעיה גרינשפן ומתמחה דרור לוי

הנאשמת בעצמה

ב"כ הנאשמת עו"ד ברק פרידמן

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בעבירות של בידוי ראיות וזיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר. בקשתה לביטול ההרשעה נדחתה בהחלטה שניתנה על ידי בתאריך 8.10.15.

במסגרת ההחלטה להותיר את ההרשעה על כנה, פירטתי בהרחבה את נסיבות ביצוע העבירה, ואין לי אלא לאמץ את הדברים שנכתבו שם.

מאחר שהטיעונים שנשמעו עובר למתן ההחלטה התייחסו בעיקרם לשאלת ההרשעה, התרתי לב"כ הנאשמת להוסיף על טיעוניו בכתב.

מתברר כי גם לאחר הגשת הטיעונים בכתב, חלו מספר שינויים מהאמור במסמך שהוגש. ראיתה של הנאשמת הידרדרה, כיום היא אינה עובדת והיא אף ביטלה את השתתפותה במכרזים אליהם ניגשה עקב מצב הראייה. בנסיבות אלה זמנה הפנוי של הנאשמת גדל, ולפיכך אישרה כי היא מוכנה להשתלב בטיפול במסגרת שירות

המבחן, כפי שהומלץ על ידו.

המאשימה בטיעוניה ביקשה לקבוע כי בנסיבות המקרה ונוכח מדיניות הענישה, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, בהם פגיעה בשלטון החוק, מתחם העונש הראוי נע בין מספר חודשים לריצוי בעבודות שירות עד 18 חודשי מאסר בפועל.

בהתחשב בגילה של הנאשמת, שהינה כבת 55, היעדר עבר פלילי, מצבה הרפואי ככל שנוגע לראייתה ונסיבותיה האישיות - עתרה המאשימה להטיל עליה עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, לצד מאסר על תנאי וקנס.

הממונה על עבודות השירות אליו הופנתה הנאשמת, מצא כי היא אינה כשירה להשמה במסגרת עקב בעיות חמורות בעיניה, ובהסתמך על אישורים רפואיים אותם הציגה בפני רופא שב"ס.

המשמעות היא לכאורה, כי אם תתקבל עתירת המאשימה, יהיה על הנאשמת לרצות את תקופת המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב"כ הנאשמת לא חלק למעשה על מתחם הענישה, בהתחשב בחומרת המעשים שביצעה הנאשמת ופגיעתה בערכים המוגנים, אך ביקש לסטות לקולא ממתחם הענישה עקב הליכי שיקום, וכאמור הנאשמת הביעה הסכמתה להשתלב בטיפול במסגרת שירות המבחן.

לא מצאתי טעם להפנות את הנאשמת פעם נוספת לשירות המבחן בהתחשב בהמלצתו הברורה כפי שעלתה בתסקיר.

אכן מדובר בנאשמת שביצעה עבירות חמורות שיש בהן כדי לשבש הליכי משפט, אך ניתן לראות במעשיה משום מעידה חד פעמית אף שאיני מתעלמת מטענות ב"כ המאשימה לפיהן היתה יכולה להפסיק את ביצוע העבירות בכל אחד משלבי ביצוען.

שירות המבחן המליץ על ענישה חינוכית שיקומית במסגרת צו של"צ, ונוכח הצהרת הנאשמת כאמור על הסכמתה לעמוד בצו מבחן לאחר שהוזהרה לגבי המשמעות של אי עמידה בתנאי המבחן, אני מטילה עליה את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירה מהעבירות בהן הורשעה במשך 3 שנים מהיום.

2. הנאשמת תשלם קנס בסך 2500 ש"ח או 30 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים בסך 500 ₪ כ"א, החל בתאריך 1.2.16 ובכל 1 בחודש שלאחריו.

אי עמידה באחד התשלומים תביא לפרעון מיידי של הקנס כולו.

3. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה מהיום.

הנאשמת מוזהרת שאם לא תמלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או תעבור עבירה נוספת, תהיה צפויה לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן, אשר ידווח לבית המשפט עם תום תקופת הפיקוח או בכל מקרה של הפרת הצו על ידי הנאשמת.

4. אני מטילה עליה צו של"צ בהיקף של 220 שעות במרכז גליקמן בתל אביב, במקלט לנשים מוכות.

תחילת ביצוע העבודות תוך 30 יום מהיום וסיומן בתוך שנה.

הובהר לנאשמת כי עליה לעמוד בדרישות שירות המבחן ולבצע את עבודות השל"צ, כנדרש ממנה. אם לא תעשה כן - עלול בית המשפט לגזור את דינה מחדש.

הנאשמת תחתום על צו של"צ תוך 7 ימים מהיום.

שירות המבחן יפקח על ביצוע העבודות וידווח לבימ"ש עם סיומן.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום א' טבת תשע"ו, 13/12/2015 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

אליה